

— uložil Radě povinnost nahradit žalobkyním náklady řízení související s touto žalobou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z toho, že se Rada tím, že zařadila jména žalobkyň do příloh napadených aktů, dopustila zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že v napadených aktech uvedené odůvodnění jejich zařazení do příloh je neopodstatněné, skutkově nesprávné a nepodložené. Nedostatečné odůvodnění navíc neprokazuje dostatečně úzkou vazbu na oblast působnosti aktů.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že napadené akty nesplňují důkazní standard požadovaný pro přijetí individuálních sankcí. Rada tím, že se pokusila využít individuální opatření k dosažení cíle spočívajícího v omezení činností podniku a zisků podniku vlastněného cizím státem, uplatnila typ opatření, který je v rozporu s právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, L 430 I, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. 2021, L 430 I, s. 1.

Žaloba podaná dne 30. března 2022 – Seifert v. Rada

(Věc T-166/22)

(2022/C 222/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evgenija Seifert (Mnichov, Německo) (zástupce: T. Seifert, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 bod 9 nařízení Rady (EU) 2022/328 ze dne 25. února 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině;
- uložil Evropské unii náklady řízení včetně nezbytných výdajů žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně má za to, že ji článek 1 bod 9 nařízení Rady (EU) 2022/328 ze dne 25. února 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině ⁽¹⁾, diskriminuje z důvodu jejího původu jako ruské státní příslušnice a tím porušuje článek 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ve spojení s jejími právy plynoucími z čl. 8 odst. 1 téže úmluvy. V této souvislosti se Rada podle jejího názoru nemůže odvolávat na naléhavost situace podle čl. 15 odst. 1 této úmluvy a na výjimku ve smyslu jejího čl. 15 odst. 3.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 49, s. 1.